Şaka

dın — Varlık vergisinden çok memnun görünüyorsunuz?..
tek — Nasıl memnun olmam.. sana verdiklerimin yanında çok ehven kalıyor..

No 114

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

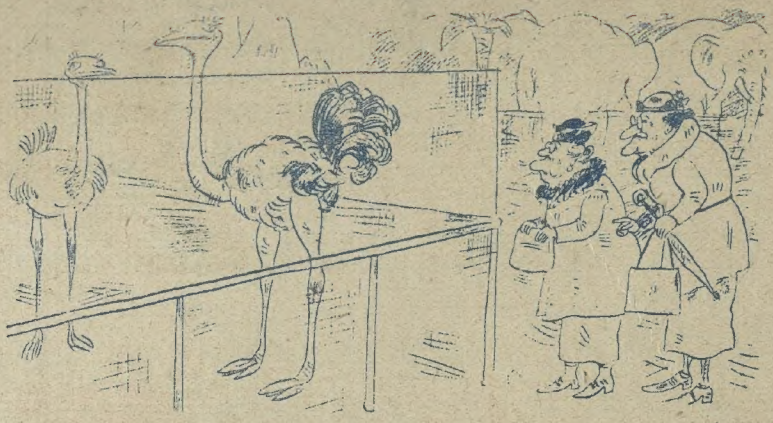

HAYVANAT BAHÇESİNDE..

— Acaba erkek mi, dişi mi ?..
— Tüylerinin yolunmuş olduğuna bakılırsa herhalde erkektir...

Erkek — Seni deli gibi seviyorum..
Kadın — Öyle ise evlenelim..
Erkek — Heyhat !.. Karım müsaade etmiyor !...

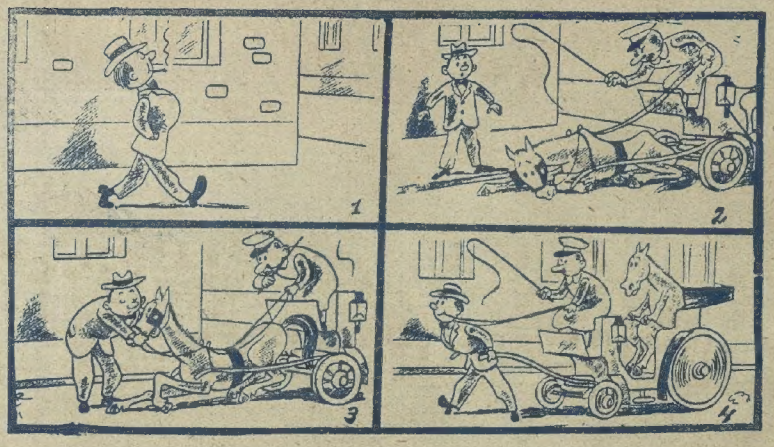

Himayei Hayvanat Cemiyeti âzasından biri gezmeğe çıkmıştı...

TRAMVAYDA..

Kısaboylu — Bayım, rica ederim, duvar gibi önümde durmayın, manzarayı kapatıyorsunuz..

Kadın — Ben de sizi cesaretli zannederdim, halbuki gölgeniz sizden daha tecrübeli imiş !...

— Yeni hizmetçinizden memnun musunuz ?..
— Çok memnunum.. Arasıra ev işi bile görüyor...

Sene 3 : Cilt 5 No. 114 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 7 İkincikânun 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane :
İstanbul Ankara Caddesi No : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı300 kuruştur.

✻ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

3

— A... Kocacığım, tilkiyi hiç de kafeste görmemiştim!..
— Ne diyorsun, şimdi bütün tilkiler kafeste...

KUNDURA FİATLARI DÜŞMEĞE BAŞLADI..

— Bütün kundura fiatlarında yüzde elli tenzilât yapıyoruz.

— Demek artık pabuçlarımız dama atıldı...

VECİZE İLLETİ

Gazetelerimize, mecmualarımıza, kulüplerimize, kurumlarımıza, cemiyetlerimize bir vecize illeti ârız oldu. Biribirinin peşinden vecize kitapları da çıkıyor. Bu da bizim uzun söze tahammül edemediğimizi mi gösterir? Ne gösterirse göstersin, bu vecizeler arasında Ulusal Ekonomi ve Artırma Kurumunun yüksek felsefi ve içtimai kıymette öğütleri de var : «İncir yiyiniz!», «Fındık insanı besler» gibi hikmetler...

Velhasıl herkes biribirine öğüt vermekle, hikmet savurmakla, vecize söylemekle meşgul... Bunların çoğu «bir bir daha iki eder» tarzında, ancak büyük riyaziyecilerimizin keşfedebilecekleri hakikatlerdir.

Hikâyeyi biliyor musunuz?

Hasisin biri kâse, tabak, çanak gibi şeyleri bir sepetin içine doldurup hamalın sırtına yükletmiş ve para yerine üç öğüt vereceğini söylemiş. Hamal bilmediği bazı şeyler öğreneceğini ümit ederek razı olmuş.

Yola çıkmışlar.

Biraz gidince hamal:

— Birinci öğüdü ver, demiş.

— Eğer birisi sana açlık tokluktan daha iyidir derse sakın inanma!

— Peki.

Yolun yarısına gelmişler. Hamal demiş ki:

— İkincisini de söyle bakalım.

— Yürümek beygire binmekten daha iyidir derlerse inanma.

— Peki.

Evin kapısına gelince hamal üçüncü vecizeyi de sormuş. Herif demiş ki:

— Eğer birisi sana senden daha cahil bir hamal buldum derse inanma.

Hamal yine «peki» dedikten sonra sırtındaki sepeti olanca hızile yere vurmuş:

— Eğer biri de sana şu sepetin içinde sağlam bir şey kaldı derse inanma!

●

ŞİMENDİFER İSTERİZ!

Demiryollar idaresi, Eminönündeki gümrük binasının sokağına raylar döşedi ve şimendifer vagonlarını oraya getirdi. Maksat gümrükle gar arasındaki nakliyatı kolaylaştırmaktır.

İstanbul halkı namına idareden bir ricamız var. Rayları köprünün üzerinden geçirsin, Galatadan Beyoğluna, kabilse Harbiyeye, Şişliye ve Maçkaya kadar uzatsın, Eminönünde tramvaylarda boş yer bulmak için boş yere beklesn kalabalıkları şehrin içinde şimendiferle taşısın.

İstanbulun nüfusu bir milyonu buldu. Ahali çoğalırken nakil vasıtaları azalıyor. Bu otobüs yokluğunda, bu benzin ve taksi kıtlığında, bu tramvay azlığında Beyoğluna ve diğer semtlere şimendiferle gidip gelmekten başka çare kalmıyor!

●

FIRSATTAN İSTİFADE

Varlık vergisi ucuzluk ümitlerini artırınca, Beyoğlunun bazı açıkgöz kunduracıları fırsattan istifade etmek istemişler. Çarçabuk, gayet kötü malzemeden kunduralar, pabuçlar yaptırarak, güya fiyatları düşürmüş gibi, ucuz ucuz satmağa başlamışlar.

Anlaşılıyor ki, bu kunduracılar, halka pabuç yerine külâh giydirmekten vazgeçemiyorlar. Bu dalavercilerin pabucu ne zaman dama atılacak?

●

BU SEFER DOĞRU ÇIKTI..

Rasathane müdürü Fatin üstadımızın dediği çıktı. Kış hafif geçiyor. İkincikânunun birinci günü Nisan gününden farksızdı. Paltosuz, şapkasız gezenlere rastladık. İstanbulda iyi havalar devam ediyor.

Üstat Fatinin kerameti — bir defaya mahsus bile olsa! — böyle gerçekleşince rasathanenin telefonu günde kırk defa çalacak.

— Fatin üstat oradalar mı?

— Bendenizim.

— Affedersiniz... Yarın hava nasıl olacak acaba?.. Kayın valideye yemeğe gitmek istiyorum. Pendikte oturur kendisi...

Yahut :

— Muhterem üstat, iki saate kadar yağmur yağar mı dersiniz? Beyoğluna, sinemaya gitmek istiyorum.

Belki de sırf bu rahatsızlıklardan kurtulmak için, şöhretli ilim adamımız, hep tahminlerinin aksini söylüyor ve ilmî itibarını kendi ihtiyarile kırıyordu. Bu defa bizlere acıdı, hakikati söyledi. Fakat şimdi gazetelerden başka bir de ahali telefon üstüne telefon ederek ona havayı soracaklardır Bay Fatin, tahminlerinin yanlış çıktığı hakkındaki eski şöhretini bugünkü itibarına tercih eder: bu dünyada hakikati söyleyenlere rahat yoktur!

Server Bedi

EKSELÂNS

Baba oğul, Tünelde giderken oğlan bir ilân gösterdi. Bir yağ ilânı. Yağın kalitesini gösteren «ekstra ektra» kelimeleri yer kalmadığından «Eks. Eks.» şeklinde yazılmıştı. Çocuk sordu :

— Baba, bu Eks. ne demek?.

Sabit gelirli baba, dalgın, cevap verdi :

— Ekselâns demek oğlum...

●

TERTİP HATASI

Beyoğlunun maruf güzellerinden Melâhat Sayar, kartvizit ısmarlamıştı. Gönderdiği kartların gayet ağır bir mektupla iade edildiğini gören matbaacı hayretle bu kartlardan birini aldı ve yaptığı küçük hatanın büyüklüğünü anladı. Kartta «Melâhat Soyar» yazılı idi.

●

ASLA !...

Ahmet Vefik Paşa Bursa valisi iken oraya muhtelif tiyatro kumpanyaları ve muzıka takımları getirtmişti. Son derece babayani olmakla beraber fazla sinirli idi. Bir gece, muzıka takımı «Bunu asla öğrenmiyeceksin !» diye alafranga bir musiki parçası çalıyordu. Parça, Paşanın son derece hoşuna gitti. Takım başını çağırtıp adını sordu. Paşanın şöhretini duyan zavallı adam şarkı ismile de olsa valiye senli benli hitap etmenin tehlikesini düşünerek kekeledi :

— Paşa hazretleri «bunu asla öğrenmiyeceklerdir !.»

SON ZELZELE İÇİN YARDIMLAR DEVAM EDERKEN..

Salamon — Çok şükür zelzele durdu ama, sarsintisi bende devam ediyor...

YENİ YIL DUASI!...

Yazan:
NECDET RÜŞTÜ

Ey Necdet!.. Bir dua yaz, ver hakkını kalemin:
Zehrini tatmıyalım yeni yılda elemin,
Bizi dünya derdinden Tanrı eylesin emin,
Tutumlu olmak için bugün edelim yemin:
Artık kadınlarımız müsrif olmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!.. Bayanları doğru yola götürkü,
Yandık israftan.. Diye, çıkarmıyalım türkü:
Çünkü bir ev parası mübareklerin kürkü!..
Mahşerde cehenneme müsrif kulları sürkü,
Moda âhirette de revaç bulmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Küçük, büyük böyle içmesin rakı,
Sarhoşlar ayılsın da seçsin karayı, akı;
Kalpleri işletmesin kıskançlık denen yakı:
Sevdalılar çekmesin hemen sustalı çakı,
Kadınların üstüne böyle salmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Güzellerin yetmez mi hoppalığı:
Denizde andırdılar yaz günleri balığı,
Suda, balık yerine, avlıyorlar alığı!..
Yaz ve kış çapkınların cana yakın kılığı
Çıkası gözümüzü bu yıl almasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Gençlerimiz olmasın hep bopstil,
Bir parça akıllansın; bu yol iyi yol değil:
Nasihat verenlere çıkarıp bir karış dil,
Kızların peşlerinde dolaşmasın körkandil,
Hepsi aynı sınıfta üç yıl kalmasın.. Âmin...

★

Ey Tanrı!. Terbiye ver biraz küçük esnafa:
Hiylecilikten yana eriştiler ön safa:
Yalan gırla gidiyor, doğru söz kondu rafa!..
Hele kara borsacı, saldırıp dört tarafa,
Gözümüzden sürmeyi hemen çalmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Merak sardı kızlar kumda yatmaya,
Sedef derilerinden beyazlığı atmaya;
Biz alışık değiliz zenci zevki tatmaya;
Kızlar, güneş altında dönüp Karafatmaya,
Elleme kömür gibi, esmer olmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Tüccarların sun kalbine merhamet:
Yüzde iki yüz kârla, soyulmasın bu ümmet!..
Acısınlar yoksula, etsinler biraz himmet;
Halkın paralarını toplayıp demet demet,
Kasaları haramdan böyle dolmasın.. Âmin!..

★

Ey Tanrı!. Kılıbıklar sert karıdan kurtula!..
Acar kaynanaların artık dili tutula!..
Yazımı seven kızlar zengin sevgili bula!..
Bir genç koca ihsanet bunu okuyan dula!..
Necdet yeni bir aşka bu yıl dalmasın.. Âmin!..

Necdet Rüştü

— Neye içini çekiyorsun?.. Bu piyes hazin değil ki..
— Öyle amma seyretmek için 175 kuruş vermek çok hazin!..

DERS!..

Üstat Cemal Reşit gayet nüktedandır. Bir gün kendisinden piyano dersi almak istiyen geçkince ve sesi berbat bir bayanla ilk dersini yaptıktan sonra:

— Her ders için on lira vereceksiniz!

Dedi. Kadın kekeledi:

— Bana beş lira demişlerdi...

— Doğru amma, beş lirası sizi dinlediğim için!..

●

SEVGİ

— Çocukları sever misiniz?.

— Bazılarını severim, bazılarını sevmem..

— Hangileri?..

— Bağırıp ağlıyanları...

— Başınızı mı ağrıtır?..

— Hayır canım, taşımak icap eder!...

DİLENCİ Mİ?

— Sana artık on para bile vermem. Burada dileniyor, köşeyi döner dönmez, meyhaneye dalıyorsun?...

— Gözüm kör olsun bu akşam içmiyeceğim bayancığım. Karımla sinemaya gideceğiz de, param çıkışmıyor.

●

ÇOCUK!..

Karısı hayli havai idi. Ufak mikyasta şöhreti de vardı. Bir gün çocuğu oldu. Yakın tanıdıklarından birine hararetle anlatıyordu:

— Sorma azizim!. Daha sekiz aylıkken beni gördükçe baba diye çırpınmağa başladı..

Muhatabı boş bulundu:

— Tabii birader... Çocuk bu... Kusuruna bakılmaz!..

— Pazar günleri nasıl eğleniyorsun ?..

— Kocam terzimin faturalarını tetkik ederken ben bakıyorum !..

Fî... Tarihinde!...

TARİHİ HİKÂYE

Bu hikâye tarihîdir. Kahirede, saflığı, bilgisizliği ve sert idaresile meşhur Karakuş zamanında olmuştur :

Zengin paşalardan birinin gayet hovarda bir oğlu vardı. Har vurup harman savuruyor, borçlara giriyordu. Yahudi tefeciler artık ona ödünç vermez oldular. Delikanlı bunlara diyordu ki :

— Babam bir gün ölecek, bütün serveti bana kalacak. O zaman borçlarımı öderim. Babamın benden başka vârisi yok.

Fakat tefeciler, bu acayip dünyada kimin kimden daha fazla yaşayacağını bildiren bir ömür tarifesi olmadığı için delikanlıyı sıkıştırırlar, verdikleri paraları ağır faizlerile beraber isterler.

Paşanın oğlu gece gündüz düşünür ve babasının mirasına konmak için onu diri diri mezara sokmağa karar verir.

Tefecilere koşup niyetini anlatır :

— Bana yardım ediniz, der, başka türlü metelik alamazsınız !..

Hep beraber bir tabut hazırlarlar ; bir gün öğle üzeri paşa evine gelirken sokak başında üstüne hücum ederler ve adamcağızı diri diri tabutun içine koyarlar.

Gömmek için mezarlığa giderlerken paşa, tabutun içinde avaz avaz haykırmıya başlar ; fakat canlı cenazeyi taşıyanlar yüksek sesle ilâhîler söyliyerek onu bastırırlar ve tabutu musalla taşına koyarlar.

Tam o sırada, Karakuş oradan geçiyormuş. Tabutun içinden gelen haykırışları duyunca hemen durur, emir verir :

— Şu tabutu açın !..

Kapak açılınca, paşa yüzü mosmor kesilmiş, gözleri büyümüş, tir tir titriyerek doğrulur, tabutun içinde oturur ve ellerini Karakuş'a doğru uzatır :

— Ya Emîr ! İmdat ! Ben ölmedim. Fakat oğlum mirasıma konmak için beni diri diri gömmek istiyor !

Karakuş hemen cemaat arasından paşanın oğlunu çağırır ve sorguya çeker :

— Bre hain ! Bre nabekâr ! Bre nankör ! Babanı neden diri diri gömmek istiyorsun ?

Paşanın oğlu Karakuş'un gayet saf bir adam olduğunu bildiği için şu cevabı verir :

— Aman efendim ! Babam yalan söylüyor. Ben onu diri diri gömmek istemiyorum. Siz onun sözlerine bakmayın. Sağ değildir o... İşte burada bu kadar şahidim var, sorun onlara.

Paşa tekrar bağırmağa başlar :

— Ben ölmedim, sağım, şahide ne lüzum var ?

Karakuş da bağırır :

— Dur bakalım, yalnız senin sözünle olmaz, şahitlere soralım.

Ve cemaate dönerek :

— Bu adam ölmüş müdür ? diye sorar.

Hepsi bir ağızdan :

— Ölmüştür efendim ! derler, biz onu buraya ölü olarak getirdik.

Paşa öfkelenip haykırır :

— Hayır efendim ! Ben ölmedim, sağım !..

Karakuş da kızar :

— Bu kadar adam yalancı da, bu dünyada doğruyu söyliyen bir sen mi kaldın ? Onlara inanmayıp da sana mı inanacağım ?

Ve yanındaki adamlara emir verir :

— Arkası 9 uncu sahifede —

YENİ İFLÂSLAR KARŞISINDA..

Erkek — İflâs ettiğimi öğrenen tanıdıkların yarısı selâmı sabahı kesti...
Kadın — Ya ötekiler ?..
Erkek — Onların daha bir şeyden haberleri yok !..

TULÛAT KUMPANYALARI AKTÖRLERE GECEDE ELLİŞER KURUŞ VERİYORLARMIŞ...
Kel Hasan'ın ruhu — Neler oynuyorsunuz bakalım ?..
Tulûatçılar — Şimdilik işi her gece faiciaya döktük usta !..

HİKAYE

Bir Saç Yüzünden !...

Zavallı Nazmi o kadar değişmişti ki, neredeyse tanıyamıyacaktım.. Zayıflamış, erimiş, bitmiş... Bir kelime ile mahvolmuş efendim mahvolmuş.. Zavallı Nazmi.. Epeydir görüşmediğimiz için, âdeta gözlerim doldu.

— Ne o yahu, dedim, bir felâket mi var ?..

Dalgın dalgın cevap verdi :

— Hayır.. Pek o kadar değil... Bir tel saç...

— Nasıl bir tel saç...

— Hiç canım.. Olacak şey değil amma...

— Neler söylüyorsun yahu ?.

— Ha.. Sahi, sen bilmiyorsun galiba vak'ayı...

— Hangi vak'ayı ?.

— Karımdan ayrılmama sebep olan vak'ayı..

— Ay, karından ayrıldın mı ?..

— Çoktan... O mel'un gazeteciyi dövdükten üç ay sonra..

— Deme yahu... Sen adam mı dövdün ?.

— Elbette.. Dayak yedikten bir hafta sonra...

— Ya... Demek dayak ta yedin..

— Maalesef...

— Vah Nazmi'ciğim vah...

— Sorma... Bir gün tramvayla Beyoğluna çıkıyordum. Birinci mevki bir arabaydı. Oldum olasıya tramvayda oturmak nasibim değildir. Aksilik bu ya.. O gün nasılsa bir yer buldum ve oturdum...

— Fena mı, memnun ol...

— Memnun mu olayım.. İtiyadımı bozmasaydım, daha doğrusu tali o gün yalnız bu yer meselesinde ilk ve son defa bana gülmeseydi bu felâketler başıma gelmezdi. Ne ise.. Birinci mevki bir arabanın baştan ikinci sırasında oturuyordum. Önümdeki kanapede de siyah saçlı bir genç kadın oturuyordu..

— Desene kadın meselesi...

— Dur, hemen günahıma girme... Genç ve çok güzel bir kadındı..

— Hani önündeki kanapede oturuyordu ya ?.. Yüzünü nereden gördün ?.

— Acelen ne canım, söyliyeceğim.. Hem böyle ikide birde sözümü kesme.. Biletini alırken yüzünü de gördüm, gözünü de..

— Neden ?. Gözünde ne vardı ?..

— Bir şey yoktu.. Yalnız harikulâde güzeldi. Bilirsin ki o zamanlar evliydim ve başka kadınlarla hiçbir surette alâkadar olmuyordum..

— Belli..

— Dur biraz.. Nitekim felâket kadının gözünde değil, sırtında idi..

— Kambur mu ?..

— Sus be birader !. Sana kamburdan bahseden kim..

— Bir kadının sırtında başka ne biçim bir felâket olur ya ?..

— Nasıl mı ?. Bir tek tel saç..

— ?..

— Evet beyaz bir tel saç. İzah edeyim. Kadın çok şık bir siyah manto giymişti ve o bir tel beyaz saç sırtının ortasında kalbime çöreklenmiş bir sancı gibi kıvrılmış, parıl parıl yanıyordu. Öyle bir parıltı ve renk tezadı ki, bir türlü gözümü ayıramıyordum..

— Ne çıkar bundan ?.

— Rahatsızlığım, sinirlenme şeklini aldı ve yerimde duramaz oldum. Mütemadiyen ayni noktaya bakmanın azabını imkânı yok tasavvur edemezsin. Kıvrım kıvrım kıvranıyordum. Etraf kalabalık... Tramvay Altıncı Daire yokuşunu tırmanırken nihayet dayanamadım ve elimi uzatıp...

— Saçı aldın mı ?..

— O terbiyesizliği benden umar mısın ?.. Kemali nezaketle kadının omuzuna dokundum.. Birdenbire geriye döndü ve «terbiyesiz !» dedi. Ne hale geldiğimi bir düşün.. U-

tancımdan mosmor kesilmiş ve boncuk boncuk ter döker olmama rağmen nezaketle :

— Hayır efendim, dedim, bilâkis, terbiyeliyim.. Mantonuzda bir tek beyaz saç teli olduğunu haber vermek için o muzunuza dokunmuştum...

Tabii bütün etraftakiler bu sözlerimi duymuşlardı. Kadının haksızlığını meydana koyan gülüşmeleri, tebessümleri ancak farkediyor, fakat başımı çevirip kimsenin yüzüne bakamıyordum. Kadın ne yapsa beğenirsin ?. Haksız düştüğünü anlayınca hışımla :

— Terbiyesizsiniz işte !.. Saçlarımın rengini görmüyor musunuz ?. Başımda bir tek beyaz saç var mı ?.. Maksadınız o değil, bana lâf atarak konuşmıya mecbur bırakmak.. Terbiyesizsiniz işte ! Bir kere daha tekrar ediyorum : Terbiyesiz !..

Diye haykırdı. Bir anda kan başıma sıçradı :

— Esef ederim dedim, kendimi tutamıyarak.. Benden farkınız olmadığını görüyorum..

Halbuki bu cümle yanlış söylenmişti. Maksadım kendimin terbiyeli olup onun terbiyesiz olduğunu anlatmaktı. Karı cümlemi kendi lehine çevirdi :

— Vay !. Demek terbiyesiz olduğunuz için, benim size benzediğimi söyliyerek tekrar bana hakaret ediyorsunuz.. Lâf attığınız yetişmiyormuş gibi.. Bu ne cesaret, ne küstahlık, dağ başında mıyız kuzum ?.. Biletçi, çek zili, çağırın bir polis.. Bu adamdan davacıyım.. Herkesin içinde beni tahkir etti..

Gördün mü belâyı !.. Çektiler zili, çağırdılar polisi.. Kemali rezaletle karakolun yolunu tuttuk. Ertesi gün tesadüfen adığım gazetede şu satırları okudum :

«Dün meşhut suç mahkemesi tramvayda alenen bir kadına taarruz maddesinden Nazmi adında biri aleyhine karar vermiştir. Tesadüfen ayni tramvayda bulunan muharririmiz bu utanç verici tecavüz hâdisesinin tefsilâtını vermektedir.

Saat on raddelerinde ... numaralı birinci mevki tramvay arabası Altıncı Daire yokuşunu çıkmakta iken birdenbire ön kapı yanında bir münakaşa olduğu duyulmuştur. Sonradan adının Nazmi ve mesleğinin ticaret olduğu anlaşılan biri çok şık ve kibar bir kadına dil ve elle taarruzda bulunmuştur. Kadının feryadı üzerine etraftan yetişenler...» ilâh lâh... Bunları okuyunca neye uğradığımı anlıyamadım; maamafih bütün soğukkanlılığımı toplıyarak o havadisi veren muhabiri buldum. Bir temiz dövdükten sonra ikinci ve karımın teşebbüsü üzerine de üçüncü defa mahkemenin yolunu tuttum...

Ya.. Birader.. Bir tel saç yüzünden !..

Hikâyeci

— Son günlerde pek fazla Avrupaî giyinmeğe başladım !

— Evet üzerimdeki yamaların ekserisi İngiliz, Fransız kumaşı ..

●

İŞ !...

— On beş lirayla hayatımı kurtardım..

— Atma be Salamon...

— Evet... Dün akşam bir katil yolumu kesti. Tabancasını karnıma dayadı.. Herif eskiden yanımda çalışırken kovduğum Avramaçi değil mi ?. Hemen çıkardım, on lira verdim, üzerimde fazla yoktu. Beş lira için senet yazdım...

— Hayatını mı bağışladı ?.

— Hayır be.. Tabancayı sattı..

— Hava güzel, ne diye kürk giydin ?..

— Eve dönüyorum, malûm ya, bizim apartıman kaloriferlidir....

Fİ TARİHİNDE..

—Baş tarafı 6 mcı sahifede—

— Şu herifin çenesini sımsıkı bağlayınız, şirret bir adama benziyor. Yarın tekrar dirilip ortalığı fesada vermemesi için tabutunu da iyice bir mıhlayınız !

İhtiyar paşa, mezarı boylıyacağını anlayınca tefecilere bir iki işaret eder ve oğlunun borçlarını ödemeğe hazır olduğunu anlatır.

O zaman cemaatten birkaç kişi :

— Ya Emîr ! derler, bu adam fena adam değildir. Biz onu buraya ölü olarak getirdik amma şimdi sizi görünce haşmetinizden dirildi.

Diğerleri de bu sözleri tasdik edince Karakuş emirlerini geri alır, uzaklaşır, ihtiyar tabuttan çıkar ve oğlunun borçlarını öder.

Geveze

SPOR..

Doktor hastasını muayene ederken :

— Mutlaka spor yapmalısınız ! diyordu. Sonra sordu :

— Mesleğiniz nedir ?..

Hasta güldü :

— Tramvay biletçisiyim !..

●

TEKRAR MI ?..

Karısının fotoğrafı gayet kötü çıkmıştı. Yana yakıla derdini döktü. Fotoğrafçı, sükûnetle :

— Zarar yok bayım ?. dedi, bayan yarın teşrif etsinler, baştan çıkarayım !.

●

HÂLÂ...

Uzun yıllardan sonra rastlaştılar. Perihan sordu :

— Evlenmedin demek... Hâlâ ideal erkek mi arıyorsun ?.

— Hayır... Artık koca arıyorum...

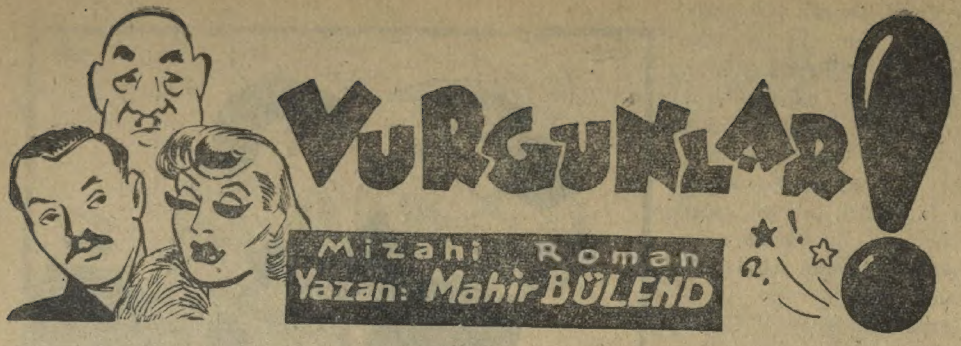

— 7 —

Hana girmeden önce vakit geçirmek için bir gazete aldı. İlk sahifede büyük bir yazı : « Vurguncuları, istifçileri haber verenlere, yapılan araştırmalarda bulunan eşyanın hepsi verilecek ve isimleri gizli tutulacak...» Faik bunu görünce gözlerini dört açtı. Aklına gelen bir ihtimalle yüreği çarptı. Öyle ya, neye olmasın yani?. Düşüncelerini yürüttükçe kendisini müstakbel bir milyoner sayıyordu. Bu fikre o kadar çabuk alıştı ki, hana girerken âdeta bir tiksinti bile duyar gibi oldu. Ah ah.. o, Faik, hiç böyle süfli işlerde çalışacak adam mı idi?..

Odasında biraz gezindi, dolaştı, esnedi. Elhamdülillâh, cebinde parası boldu. Birdenbire aklına «çocuklar» geldi. Acaba ne yapardı şimdi üç avukat kâtibi?.. Karaköye kadar bir uzanmak...

Masanın üstüne yaydığı gazeteye dalgın dalgın bakarken birdenbire yerinde hopladı:

«Bir detektif aranıyor. Hususî ve kanunî bir iş için. Detektif rümuzile idarehanemize yazılması».

Kısmetinde olanın kaşığında çıkarmış. Faik de, böyle önüne dört taraftan serilen macera ve kazanç ihtimalleri karşısında neş'e ve saadetten âdeta rahatı huzuru kaçarak kaleme kâğıda sarıldı; fakat ne kalemi, ne de kâğıdı gözü tuttu. Ah bir daktilo... Bir daktilo olsaydı... Faikin istikbale ait tasavvurlarını tatbika yarıyacak, şöyle halden anlar,; dili pek, cana yakın bir daktilocuk !..

Birdenbire, memnuniyetle ellerini oğuşturarak telefona yapıştı :

— Patron !.

— Alo !.. Sen misin Faif Efendi?« Yahu, sen vazife başında değil misin ?..

— Vazife başındayım.. Beni bırakın da, size gelelim..

— Ne varmış bende be?..

— Bir fikrim var..

— Senin mi ?..

— Evet...

— Ya.. Demek sende fikir de bulunur...

— Rica ederim Ahmet Bey.. Sizin mektuplarınızı ve ticarete ait muamelelerinizi Moiz tutar değil mi ?..

— Tabii...

— Moiz Yahudidir...

— Evet.. Ne olacak ?..

— Yahudi demek para demektir. Moiz paraya vurgundur. Para hatırı için anasını satmaktan çekinmez.. Size ne kadar vurduğunu, nelerinizi çarptığını biliyor musunuz ?..

— Sana ne ?. Sen kendi işine bak !..

— Ben de esasen kendi işimden bahsetmek istiyorum..

— Eh hadi, ne söyliyeceksen söyle; işim var...

— İşte : Bir kâtip, işlerinizi görecek bir daktilo alınız..

— Çıldırdın mı sen ?. Müjgân'çığım bunu duyarsa ben hapı yutarım..

— Ben de bunun için söylüyorum zaten.... Evvelâ, bir daktilo, hele güzelce olursa, Müjgân Hanımı sizinle daha fazla meşgul etmiye mecbur eder. Sonra da, sizin vaziyetinizde bir mühim tüccar artık işlerini, hesaplarını gök gözlü Moiz'e emanet edemez.. Günün günü, günün saati var.. Herifin sizin namınıza ne kadar dolap çevirdiğini, adınızdan, nüfuzunuzdan faydalanmadığını kim bilir?. Halkubi bir daktilonuz olursa, Moiz iç yüzünüzü bilemiyeceğinden, sade emirlerinizi yerine getirmeğe mecbur olur....

— Sahi be !.. Faik Efendi, ben sana bir şey diyeyim mi ?, Yakamdan düş de var bildiğin gibi oyna...

— Peki, emin olun ki her teşebbüsüm sizin lehinize olacaktır..

— Hadi güle güle...

Telefon kapandı.

Faik, evvelâ daktilo arandığına dair bir ilân müsveddesi ile biraz evvel gazetede okuduğu detektif ilânına cevap olan bir mektup yazdı ve mektuba telefon numarasını ilâveyi unutmadı. Sonra, Karaköye gidecek yerde, Postaneye yollandı.

X

— Alo !.

— Buyurun, bendeniz Faik.

— Mektubunuzu aldım efendim.. Numaranızı yazmasaydınız bilmiyordum sizi nasıl bulacağımı...

— Zarar yok bayan... Ben sizi yine bulabilirdim..

— Nasıl ?..

— Müsaadenizle söylemeyeyim.. Meslek sırrıdır.

— Öyle olsun... Büronuza mı geleceğim ?..

— Kat'iyen.. Zira, yazıhaneyi nakletmek üzereyim.. Her taraf toz toprak içinde.. Misafir kabul edecek vaziyette değilim...

— O halde ?.

— Nereye emrederseniz gelirim...

— Sizi evimde kabul edemem..

— Sesiniz bir genç kız sesi olduğuna göre, hakkınız var denebilir !..

— Cidden çok entelijansınız Faik Bey..

— Teveccühünüz efendim...

— Talebeyim..

— Mükemmel.. Üniversiteye gelirim.. Bendenizin de oraya biraz nisbetim vardır..

— Okey !.

— Lebbeyk ?..

— Âlâ, demek istedim...

— O halde, bugün, dörttea evvel ve saat birden sonra emrinize hazırım..

— Sizi saat ikide büyük kapıda karşılarız..

— Fazla kalabalıksanız kendimi müdafaa için tedbir alayım..

— Hayır, iki kişiyiz.. Amma niçin müdafaa ?..

— Bendeniz, cinsinizden pek yılgınımdır...

— Thenk you...

— Bir şey değil efendim.. Güle güle...

Faik, dahili telefonu açtı.

— Alo, patron..

— Buyur Faik Efendi..

— İlân tesirini gösterdi.. Daktiloluk için dokuz müracaat var..

— Canım, benim vaktim yok böyle ıvır zıvırla uğraşmağa.. Sen bakıver... Bugün bankaya da gideceksin.. Unutma..

— Merak etmeyin.. Unutmam...

Detektif, etrafını bir süzdü. Köşede küçük bir masanın üstünde, kız gibi, pırıl pırıl bir yazı makinesi. Daktilo, şimdilik, Müjgân'ı ürkütmemek için Faikin odasında çalışacaktı.

— Tık tık !.

— Gel....

Kapıcı. Müracaatçılar bekliyorlarmış. Gelsinler mi imiş.. -Faikin emri üzerine geldiler. İlk giren sıska bir adamcağızdı. Yabancı dil de bilirmiş. Dakikada otuz kelime yazarmış. Faik böyle bir allâmeyi doyuracak kadar bol para veremiyeceklerini ileri sürerek herifi atlattı. İkincisi, âdeta bir iskeletti. Onu ve üçüncü giren esmer bir kızcağızı atlatmak hususunda, detektif epey zorluk çekti. Meğer yalan bulmak ta, sırasında, ne zor şeymiş...

Nihayet, beşinci gelen İclâl adında, kıvır kıvır sarı saçlı, ateş dudaklı, boyu bosu yerinde, kıvrak bir genç kadınla anlaştılar. Kadın pek pişkin bir şeydi. Girer girmez, hususî köşküne girmiş gibi, çantasını bir kenara fırlatıp, koltuğa kurulmuştu. Son derece cazip bacaklarını birbiri üstüne atarken, ilk söz olarak:

— Ayda yüz elli lira isterim !..

Demişti.

— Tabiî makine ile yazmak bilmiyorsunuz...

— Çok zekisiniz..

— Sizi de fazla işgüzar buluyorum...

Kadın, vücudünü gererek, mantosunu çıkarırken, Faikin başı döner gibi oldu.

— Ne o, hasta mısınız ?.

— Evet...

— Vah vah.. Geçmiş olsun...

— Pek geçeceğe benzemiyor.. Müzmindir.. Senelerdir çekerim.. Ne zaman güzel bir kadın görsem dehşetli başım döner...

— Oo... İlk günden başlamıyalım.

— Merak etmeyin.. Daha başlamadım.. Bu kazırlık...

Faik yine telefonu açtı.

— Alo. patron, iş oldu..

— Kaça..

— Yüz elli..

— Sür'atli yazıyor mu ?..

— Orasını hiç sormayın..

— İşe yaramaz bir şeyse hiç tutmasaydın yahu...

— Aman Ahmet Bey... Bundan daha işe yararı can sağlığı...

— Peki öyle ise, yarın sabah getir...

— Başüstüne...

Faik İclâl'e döndü. O, saçlarını tartıyordu. Sordu:

— Ahmet Bey çok mu zengin ?..

— Evet.. Milyoner.. Fakat ayda yüz elliden on para fazla alamazsın yavrum.. Hem unutma ki, seni angaje eden benim, bütün işin benimledir...

— Anlaşıldı.. Sizi memnun etmeğe çalışırım. İşim ne olacak ?.

— Ahmet Paracan'ın hususî kâtibisiniz..

— Ya sizin ?..

— Orası şimdilik belli değil !.

Ve, çene çalmağa devam ettiler.

***

Faik erkenden öğle yemeğini yedi. İclâl, yazıhanede kalmıştı. Paracan müsvedde göndermiyeceği için, bir müddet sonra, o da gidecekti. Zira, ancak ertesi günden itibaren işe başlıyacaktı.

Faik tam zamanında, Üniversitenin büyük kapısı altına geldi. Orada, şık iki genç kızın, etrafa bakındıklarını görünce « bunlar olacak » dedi. Yanlarına yaklaştı.

— Bonjur efendim !.

Dedi. Kızlar gülüştüler. Bir tanesi, sertçe :

— Biz sizin bildiğiniz kızlardan değiliz !.

Dedi. Faik güldü :

— Ben de sizin bildiğiniz erkeklerden değilim, amma, tanışacağımızı sanıyorum...

— Boşuna vaktinizi kaybetmeyin..

— Ben vaktimi boşuna kaybetmem. Zira detektifim ve adım Faik, saat te iki !.

Yine ayni genç kız, birdenbire gülümsiyerek :

— Ah !. Mon Dieu. siz miydiniz?.

— Evet..

— Ben Serap Paracan, arkadaşım da Gönül..

— Paracan mı ?..

— Evet.. Babamı tanır mısınız ?.

— Yok hayır.. Amma işittim... Peki ne yapacağız ?..

— Biz her şeyi kararlaştırdık.. Buyurun, Üniversite lokantasına gidelim..

— Ben yemek yedim...

— Zarar yok.. Esasen oraya yemek yemeğe gitmiyoruz ki.. Oturup konuşacağız..

— Peki buyurun...

Yolda Serap anlatırken, Faik bir taraftan tesadüfün cilvesine hayret ediyordu. «Anlaşılan, diyordu, bunlar baba kız, polis romanı okuya okuya bu hale gelmişler..».

Lokantaya girdiler. Bir masaya oturdular. Serap :

— Öyledir...

— Devamı karşıki sahifede —

— Ben bir genç ile sözlüyüm, diye başladı. Fakat, bilirsiniz ki La vie mondaine, yani kibar hayat karı kocanın legal yani kanuni bir surette bağlanmalarını icap ettirir; amma, tabii yine karı koca hareketlerinde serbest kalırlar.. amma Fedi bu basit kakikati bir türlü anlamak istemiyor..

— Fedi mi ?. Sevgiliniz Rus mu?.

— Hayır.. Par amitié öyle deriz. Fedai Koç !.

— Vay vay vay... Peki ben ne yapacağım ?.

— Lâzımdır ki, Fedai benim kendisini körü körüne sevdiğime inansın..

— Allah inandırsın artık...

— Hayır.. Siz inandıracaksınız..

— Ya..

— Evet.. Evvelâ, onun her hareketini takip edeceksiniz, bana bildireceksiniz, ben de ona tekrarlıyarak kendisini épaté, yani şaşkın edeceğim..

— Galiba bu birinci safha...

— Evet.. Sonra.. Bana kur edeceksiniz...

— Memnuniyetle...

— Yok, ciddiye almayın rica ederim. Açıkça söyliyeyim. Siz benim tipim değilsiniz, ben robuste kimselerden hoşlanırım..

— Zararı yok... Öyle olsun.. Sonra ?..

— Üçüncü defa da, kendisini takip ettiğinizi sezdireceksiniz.. İcap ederse konfesyonda bulunacaksınız..

— İtiraf mı edeceğim?

— Tabii.. Bu suretle kendisini delicesine sevdiğime inanacak.. Ve işiniz de burada bitecek...

— Âlâ.. Peki amma, o zat sizi seviyor mu ?.

— Son derece.. Hem tutkun, hem vurgun..

— O halde bu kadar gürültü patırdıya ne lüzum var ?..

— Ne diyorsunuz.. Her gün daha fazla gürültü ve kavga ediyoruz.. Ne kadar çabuk bitirirseniz o kadar iyi olur.. Bu iş için ne istiyorsunuz ?.

— Şimdiden tayin edemem.. Ne gibi güçlüklerle karşılaşacağımı bilemiyorum. Hem daha o efendiyi de tanımıyorum..

— Efendi değil Fedi...

— Her ne ise. Koç gibi dedinizdi değil mi ?..

— Hayır.. Koç onun soy adıdır.

Hiç ağzını açmadan dinliyen Gönül, o anda söze karıştı :

— Neredeyse gelir.. Serap size onun adresini yazdırsın. Lütfen şu masaya geçin..

Faik, bu çıtı pıtı konuşmıya hayran hayran bakarken sordu :

— Raporlarımı hangi adrese göndereceğim ?..

— Posta kutusuna..

— Anlaşıldı.

Ayrıldılar.

— Devam edecek —

Umum Neşriyat Müdürü :
Emin Uzman

●

Basıldığı yer :
Ahmet Sait Matbaası

Fortobin
ADEMİ İKTİDAR VE BEL GEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA K. 222
REÇETE İLE SATILIR

Misafir gelince
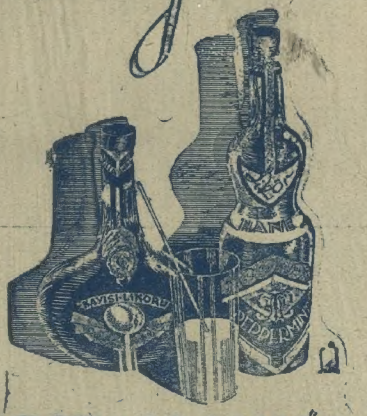
SODALI LİKÖR
İKRAM EDİNİZ

Tüccar Tezzi
Muhittin
Birün
Galata
Haraççı Sokak

İKİ MARUF KARDEŞ MAKİNA

Sizin için ne diyorlar ?
Seviliyor musunuz ?
(Nasıl anlıyabilirsiniz? Kendinizi nasıl sevdirebilirsiniz?) Yeni çıktı. Kadınların beğendiği Dişi Kuş serisinden ikinci kitabdır. Birincisi de kocanızı nasıl muhafaza edebileceğinizi izah eden (Dişi Kuş) tur. İkisini de her halde okumalısınız. Çok beğeneceksiniz.
Hayatınızı yükseltecek iki faydalı kitab.

PARLAK BİR İSTİKBAL NASIL KAZANILIR ?
Casson'dan :
Ömer Rıza Doğrul
MEŞHUR ADAMLARIN MEŞHUR SOZLERİ
17 inci basılışından çeviren :
Y. Bahar
17 nci basılışından çeviren: Y. Bahar
İkinci tab'ı
Kitabcılardan arayınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ
Kıymetli ressam Samihin bu nefis albümü önümüzdeki haftaya çıkıyor
Fiatı 135 kuruştur.
Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilecektir.
Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir.

Tarihten Çizgiler

BÜYÜCÜNÜN EVİNDE..

Hanım — Sorma kadınım... Kocası olacak herif bir mantinato tutmuş, kızcağazın yüzüne bakmıyor, evine uğramıyor... Adamı bu kadından ayırmanın çaresi... Ne olacaksa senden olacak kadınım...

Büyücü— Şimdi hanım kızıma Hind arısının balından bir muska veriyorum... Bunu göğsünün üzerinde taşıyacak... Ayrıca da siyah bir toz vereceğim, bunu da beyinin urbalarının içerisine serpecek... On güne varmaz mantinatosundan çatır çatır ayrılıp hanımının ayaklarına kapanır!...

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA

GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR